

N°. 18. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

6te Møde.

Måndagen d. 21 Marts.

(Forts.)

Ballentin (fortsat): Han indrømmede nemlig, at, hvis det kunde være saaledes, at der samtidig kunde staae danske Fordringer ligeoverfor de russiske, da vilde den danske Konge og det danske Folk have friere Hænder, ja, han udtalte endog, at det maatte være enhver dansk Regjerings Pligt at arbejde hen imod det Maal, at stille Danmarks eventuelle Konge og Folk friere i den Henseende. Men er det saaledes en uafviselig Pligt at stræbe henimod dette Maal, hvorfor skulle vi da her affkære Lælligheden, til at Saadant kan skee, hvorfor skulle vi ikke ogsaa gjerne glæde os over, naar vor danske Regjering vedbliver at forsætte de Bestræbelser, som, efter hvad den ærede Premierminister har antydet, allerede ere indledede med Hensyn til nogle af de Linier, for hvilke ogsaa Renunciationen gjaldt, nemlig de yngre gottorp-skielske Linier. Jeg hørte saaledes vel, at jeg i dette Punkt var i Overeensstemmelse med den meget ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), og for mig har dette ikke en lille Støtte for, at min Mening ikke er saa aldeles vildefarende; derimod kan jeg ikke følge ham i hvad han deraf vil udlede. Jeg synes, at han i saa Henseende kommer i en Modsigelse, der er fuldkommen saa stor som den, han fandt hos dette Ministerium (Hør H). Naar han saaledes troede, at, hvorledes det nu forholdt sig eller ikke, vare vi paa det Standpunkt, at nu var det nødvendigt, fordi saa stærke, saa bindende vare de russiske Renunciationer, at der ikke var at tænke paa nogen Modification; thi da vilde Alt, hvad der ellers var opnaaet, være forgjæves. Jeg kan ikke forene dette med

den, som jeg synes, saa klart og tydeligt gennem alle Forhandlinger udviklede Grundtanke, at det er ikke alene en om Kjærlighed mod Danmark, som har ledet Europas Stormagter, men de have aabent og ærligt udtalt, at Hensynet til Europas Ligevægt, altsaa ogsaa deres egne Interesser — og dem tør vi stole mere paa — være forbundne med, at dette Spørgsmaal fik den Løsning, som de saaledes forenede sig om, og, selv om ogsaa et Forbehold fra russisk Side skulde frembyde maaskee store Vanskeligheder, saa vilde Europas øvrige Stormagter ikke uden høieste Nødvendighed end ydermere forsøge den høist vægtige Stemme, som dette Cabinet visst allerede indtager og fremdeles vil komme til at beholde i denne Sag.

Endelig skal jeg tillade mig at bemærke, at saaledes som det kongelige Budskab er formuleret, synes det ogsaa ifølge den ærede Premierministers Udtalelser ikke med Nødvendighed at indeholdes i de forelagte Actstykker; thi han udtaler sig med en saadan Correcthed, med en saadan Smagsfuldhed, at han ikke vilde gjøre sig skyldig i en aldeles oversflødig Tautologie, hvis det ikke var saaledes. Med Hensyn til at kunne aabne os Udsigt til den friere Stilling, som jeg før tillod mig at antyde, siger han nemlig: „men for at det kan skee, maa Danmarks Konge og Folk vise, at det er deres Alvor med denne Successionsorden, saaledes som den er grundet i Tractaterne, og som den foreligger i det kongelige Budskab.“ Disse Ord kunne ikke staae som aldeles eensbetydende; thi, var der intet Andet i det kongelige Budskab, end hvad der laae i Tractaterne, da var den sidste Tilføining oversflødig; Ordene „og som“ staae derfor ogsaa her mere som disjunctive end som forenende. Den ærede Taler, som jeg tidligere hen-